

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/24/2018
Identifikačné číslo spisu: 3816010107
Dátum vydania rozhodnutia: 19.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3816010107.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného J. Q. pre pokračovací zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 1 Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 19. apríla 2018 v Bratislave dovolanie obvineného J. Q. podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Pavla Vöröšváryho proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 14. júna 2016, sp. zn. 2To/46/2016, a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. sa dovolanie obvineného J. Q. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Prievidza (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 2. mája 2016, sp. zn. 1T 26/2016, uznal obvineného J. Q. v bodoch 1/ - 9/ vinným z pokračovacieho zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov sčasti podľa § 270 ods. 1 Tr. zák., sčasti podľa § 270 ods. 2 Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe. Za to okresný súd obvineného odsúdil podľa § 270 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. a § 36 písm. j) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 (piatich) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. ho súd pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podali obvinený J. Q., ako aj prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza (ďalej len „prokurátor“) odvolanie, o ktorých Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) rozhodol rozsudkom zo 14. júna 2016, sp. zn. 2To/46/2016, tak, že napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. zrušil v celom rozsahu. Rozhodujúc sám súd podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvineného J. Q. uznal vinným v bodoch 1/ - 8/ zo zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zák. a v bode 9/ zo zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 1 Tr. zák. Za to ho podľa § 270 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. odsúdil na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (piatich) rokov a 6 (šestich) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súd zároveň

odvolanie obvineného J. Q. podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal 22. januára 2018 obvinený J. Q. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Pavla Vöröšváryho dovolanie, ktoré oprel o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Namietal, že súdy nesprávne vyhodnotili jeho tvrdenia pred vyšetrovateľom, keď síce priznal, že predmetnými bankovkami platil, resp. ich mal uschované v priehradke v aute, avšak nevedel, že sú falošné. Zápisnica o jeho výpovedi po vznesení obvinenia bola spísaná inak, ako sa vyjadril. K znaleckému posudku, podľa ktorého išlo o nekvalitné falzifikáty s identickým sériovým číslom, a teda už pri troche pozornosti bolo možné rozpoznať absenciu ochranných prvkov, uviedol, že bežný človek neprezerá bankovky oproti svetlu a nekontroluje všetky ochranné znaky a určite si neporovnáva ich sériové čísla.

Na podklade týchto skutočností dospel k záveru, že v jeho prípade absentuje znak úmyslu, a preto dovolaciemu súdu navrhol, aby podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že rozsudkom krajského súdu bol v § 270 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. porušený zákon v jeho neprospech, podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok krajského a okresného súdu zrušil a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal vec okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

K podanému dovolaniu sa 30. januára 2018 vyjadril prokurátor tak, že ho navrhol podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Poukázal na viacero výpovedí obvineného z prípravného konania, kde sa ku skutku priznal, keď uviedol, že tušil, že bankovky sú falošné, zdali sa mu čudné, podozrivé, boli hladšie, tvrdšie. Zdali sa mu, že sú moc nové alebo nejaké iné, ako bežné, nebol presvedčený o ich pravosti, preto si ich dal do vozidla do odkladacieho priestoru, kde ich zabalil do strán manuálu od rádia, teda osobitne mimo svojej peňaženky. Napadla ho myšlienka, že s nimi skúsi platiť v obchode a platil s nimi vo veľkých reťazcoch, lebo malým obchodom nechcel spôsobovať škodu. Až v neskorších výpovediach začal obvinený svoje tvrdenia prispôbovať a uvádzať, že bankovky vyzerali ako nové, vytiahnuté z bankomatu. Nešlo o falšované bankovky, prvú výpoveď si neprečítal, lebo nemal okuliare. Ako prokurátor poukázal, aj v dovolaní obvinený uvádza nové skutočnosti, keď najnovšie tvrdí, že bankovky dal do manuálu od autorádia preto, aby ich nenašiel syn a synovec, ktorí mu často prezerajú priehradku.

K vyjadreniu prokurátora sa 21. marca 2018 vyjadril obvinený Q. tak, že zopakoval doposiaľ uvedenú argumentáciu.

Dňa 17. apríla 2018 bol spisový materiál spolu s dovolaním riadne predložený najvyššiemu súdu na rozhodnutie.

Po predložení veci najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného J. Q. i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (druhá veta § 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom zvoleného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je potrebné uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať.

Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže doplňovať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

V trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre rozhodnutie. Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v § 2 ods. 12 Tr. por., podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Vychádzajúc z týchto úvah je zrejmé, že obvinený J. Q. v podanom dovolaní vznáša námietky rýdzo skutkového charakteru (keď nesúhlasí s hodnotením súdov ohľadne jeho zavinenia), a preto s ohľadom na znenie § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. časť za bodkočiarkou sa nimi dovolací súd zaoberať nemohol. Z tohto dôvodu najvyšší súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. uznesením na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.